

## Стратегія соціального служіння УГКЦ на період 2017 – 2021 р. Б.

Соціальне служіння – діяльність, спрямована на розв’язання соціальних проблем та забезпечення соціальної справедливості, що охоплює весь спектр соціальної активності та включає в себе надання волонтерської допомоги, благодійництво і організовані форми надання соціальних послуг потребуючим особам та групам, задля забезпечення їх цілісного розвитку.

Соціальне служіння Церкви має своїм фундаментом та рушієм віру і виражає дияконійну природу Церкви, будучи частиною триєдиної місії Церкви: звіщати Добру Новину (Керигма), освячувати (Літургія) та служити (Дияконія).

«Дияконія, або служіння любові чи «харитативна діяльність» виражає внутрішню природу Церкви та виявляє, наскільки живою є та чи інша парафія. Це служіння ближньому впливає з нашого закорінення в Христі. Діяльна любов ближнього є покликанням і завданням кожного без винятку християнина. Парафіяльний рівень має слугувати фундаментом, на якому будується і діє служіння ближньому. Лише тоді зможемо вважатися живими християнами, коли наші парафії стануть місцем, де піклуються про сироту, заступаються за вдову, допомагають убогому і розділяють страждання із хворими. Так об’являтимемо світові материнське обличчя Церкви та станемо живим знаком присутності Бога серед людей...» (З Послання «Жива парафія – місце зустрічі з Живим Христом»)

Дана Стратегія розроблена з метою розвитку спроможності УГКЦ забезпечити гідну відповідь на існуючі та майбутні суспільні виклики і домогтися підвищення ролі нашої Церкви у поширенні християнських цінностей серед суспільства, громад, родин та осіб.

Стратегія соціального служіння УГКЦ має наступні пріоритетні цілі:

1. Плекання духа жертвовності та соціальної відповідальності;
2. Служіння на благо нужденних;
3. Інституційний розвиток та професіоналізація соціального служіння УГКЦ.

### **Стратегічна ціль №1. ПЛЕКАННЯ ДУХА ЖЕРТОВНОСТІ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.**

**Актуальні потреби:**

#### ***1. Популяризація соціального служіння.***

- Представлення та популяризація серед вірних та в суспільстві соціального служіння загалом та УГКЦ, зокрема, з метою формування позитивної настанови та заохочення інших до соціального служіння. Представлення соціального служіння через медіа, фільми, статті, книги;
- Поширення інформації про соціальне служіння УГКЦ, у тому числі у вигляді практики проведення «соціальних днів» в парафіях з свідченнями та презентаціями;
- Заохочення до соціального служіння (дияконії) через євангелізацію («віра без діл мертва» Яків, 2.26);

- Формування розуміння та свідомості щодо важливості соціального служіння у мирян, священників та єпископів. Важливість їх особистого свідчення.

## **2. Системний розвиток.**

- Формування духа жертвності шляхом залучення вірних до планування, фінансової підтримки та безпосереднього здійснення соціального служіння;
- Виявлення соціальних потреб та пріоритетів на парафіяльному, єпархіальному та загальноцерковному рівні;
- Розвиток волонтерського руху;
- Розвиток припарафіальної харитативної діяльності;
- Розвиток соціальної відповідальності бізнесу на місцевому та загальноцерковному рівнях;
- Пропагування соціального підприємництва;
- Вплив на формування державної політики в соціальній сфері;
- Забезпечення фінансовими, матеріальними та кадровими ресурсами діяльності з соціального служіння.

### **Завдання \ Очікувані результати:**

**1.1. Збільшення обсягу та якості волонтерської діяльності в межах соціального служіння УГКЦ.**

**1.2. Збільшення обсягів фінансових та матеріальних надходжень від благодійників.**

**1.3. Збільшення кількості залучених соціально відповідальних бізнесів.**

**1.4. Регулярне інформування церковних спільнот та суспільства про успішні практики, проекти та програми соціального служіння УГКЦ.**

## **Стратегічна ціль №2. СЛУЖІННЯ НА БЛАГО НУЖДЕНИХ.**

### **Актуальні потреби:**

#### **1. Системний розвиток служіння.**

- Здійснення оцінки потреб в соціальних послугах та видів діяльності з соціального служіння в громадах (парафіях, єпархіях) на постійній/регулярній основі;
- Розвиток професійних послуг (соціальні, медичні, освітні, юридичні тощо) для забезпечення потреб соціально вразливих груп;
- Формування стандартів послуг та видів діяльності;
- Систематизація підготовки та мотивації осіб, котрі здійснюють служіння;
- Підвищення кваліфікації та розвиток послуг фахівців з числа християн;
- Урізноманітнення джерел фінансування проектів та видів діяльності з соціального служіння;
- Забезпечення кадрового складу для нових проектів;

#### **2. Представництво інтересів нужденних.**

- Формування позиції УГКЦ з оцінки актуальних соціальних проблем, бачення шляхів їх вирішення в Україні та світі, механізмів їх лобіювання;
- Формування політики і практики допомоги нужденним у родині, громаді, суспільстві та державі.

## **Завдання \ Очікувані результати:**

- 2.1. Збільшення обсягу та покращення якості послуг і допомоги нужденним на місцевому та загальноцерковному рівнях.**
- 2.2. Запровадження нових послуг і видів допомоги \ підтримки відповідно до потреб нужденних та викликів сьогодення.**
- 2.3. Розвиток послуг з індивідуального та групового представництва інтересів соціально вразливих груп населення на місцевому рівні.**
- 2.4. Промоція прийняття нових та/або внесення змін до існуючих нормативних актів на національному, регіональному та місцевому рівнях що регламентують забезпечення прав та потреб нужденним.**

## **Стратегічна ціль №3. ІНСТИТУЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ТА ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНОГО СЛУЖІННЯ УГКЦ.**

### **Актуальні потреби:**

#### ***1. Визначення засад та принципів соціального служіння.***

- Визначення пріоритетів у соціальному служінні УГКЦ на найближчі 5 років, відповідно до зовнішніх викликів/можливостей, внутрішніх сильних сторін;
- Розробка нормативної бази документів (канонічних та юридичних) щодо провадження соціального служіння. Розробити «Соціальний директоріум» (методичні матеріали, кращі практики, програмні документи);
- Розвиток організаційної структури УГКЦ по забезпеченню діяльності з соціального служіння (політики, програми, проекти, персонал, практики);
- Розробка стратегій для всіх структур (комісій, відділів) щодо своєї діяльності, і щодо того, що дана структура може/має зробити в соціальному служінні. Розробка стратегії (єпархіальні та загально церковні, стратегії Комісій) щодо певних напрямків діяльності (діти-сироти і т.п.);
- Забезпечення прозорості і звітності, систематичного інформування про соціальну діяльність;
- Впровадження міжнародних (Карітас Інтернаціоналіс) стандартів послуг, менеджменту, процедур, організаційних процесів, ціннісні/етичні принципи (стандарты).

#### ***2. Координація діяльності.***

- Збір інформації про проекти, послуги та види діяльності з соціального служіння;
- Належна оцінка та використання існуючого позитивного досвіду соціального служіння УГКЦ;
- Координація різних форм та напрямків соціального служіння різних структур та організацій на загально церковному та єпархіальному рівнях;
- Запровадження діяльності рад/комісій з представників різних організацій та проектів соціального служіння на єпархіальному рівні. Призначити повноважну відповідальну особу за координацію та моніторинг соціального служіння на єпархіальному рівні. Призначення відповідальних за соціальне служіння в парафіях;
- Інтегрування дияконії у загальносуспільний простір, шляхом активного включення соціальних організацій та ініціатив УГКЦ до загальнонаціональних та місцевих

платформ, коаліцій та форумів НУО та органів влади, котрі працюють у соціальній сфері;

- Створення інформаційної електронної платформи на єпархіяльних та загальноцерковному рівнях з метою інформування про проекти, методології, технології, джерела фінансування, можливості підвищення кваліфікації тощо.

### **3. Професіоналізація.**

- Системний підхід до формування кадрового ресурсу в проектах соціального служіння УГКЦ (Комісія кадрового забезпечення). Практика для семінаристів в Карітасах та ін. організаціях;
- Організація навчання осіб, котрі задіяні до соціального служіння. Поширити практику вишколів для мирян, лідерів. Налагоджувати співпрацю з навчальними закладами (семінарії, УКУ (соціальна педагогіка) і т.п.) щодо навчання і підвищення кваліфікації.
- Розвиток знань щодо забезпечення життєздатності організацій, проектів та видів діяльності з соціального служіння. Запровадження на постійній основі курсів підвищення кваліфікації священників, керівників організацій та проектів, практичних працівників (соцпрацівників та робітників, соціальних педагогів, психологів тощо).

#### **Завдання \ Очікувані результати:**

- 3.1. Збір інформації та постійний облік видів діяльності, послуг, програм та проектів з соціального служіння УГКЦ.**
- 3.2. Стандартизація послуг та видів діяльності з соціального служіння УГКЦ.**
- 3.3. Розробка, вдосконалення та систематизування політик що регламентують соціальне служіння УГКЦ.**
- 3.4. Забезпечення прозорості, підзвітності та дотримання міжнародних стандартів діяльності з соціального служіння із залученням практик міжнародних організацій (Карітас Інтернаціоналіс).**
- 3.5. Забезпечення діяльності відповідальних за розвиток соціального служіння УГКЦ осіб \ підрозділів \ відділів на національному, єпархіяльному та парафіяльному рівнях.**
- 3.6. Розвиток парафіяльних Карітасів та діяльності з соціального служіння на парафіяльному рівні.**
- 3.7. Вдосконалення та забезпечення функціонування системи підготовки семінаристів, священників, керівників та працівників і мирян щодо розвитку та соціального служіння.**
- 3.8. Функціонування національного веб-ресурсу з метою поширення інформації про соціальне служіння УГКЦ, управління та адміністрування проектів та програм, обмін досвідом та підвищення кваліфікації тощо.**
- 3.9. Участь організацій, установ та представників УГКЦ в загальнонаціональних та місцевих платформах, коаліціях та форумах НУО та органів влади, професійних об'єднаннях котрі працюють у соціальній сфері.**